

fra Darinko Mikulić

MLADOMISNIK

*„...koji zatvara oči da ne vidi zlo:
on će prebivati u visinama,
tvrđe na stijenama bit će mu utočište,
imat će dosta kruha
i vode će mu svagda dotjecati.“ (Iz 33,15-16)*

Život je prepun igara. Igre rasonode, izazova, ali i životnih trenutaka koji imaju pobjede i gubitke, rađanja i umiranja, slavlja i tugovanja. Svako životno razdoblje nosi sa sobom određenu vrstu igre. Djetinjstvo je posebno obilježeno igrama učenja, rasonode i odrastanja. Među njima je česta i igra skrivača. Dijete se skriva tako da zatvori oči i vjeruje da je nestalo.

fra Darinko Mikulić stoji prvi slijeva s još 6 fratara

fra Darinko s braćom u Veljacima 1944. godine, stoji u donjem redu prvi slijeva

Naše zatvaranje očiju tijekom života poprima drukčiju dimenziju. Kad bismo barem mogli zatvoriti oči pred nekim povijesnim događajima – da nestanu, da se nikada nisu dogodili ili, ako su se već zbili, da se više nikada ne ponove... Naše oči pročišćuje svjetlost. Buđenje je, stoga, proces Zemlje, svega stvorenoga i čovjeka. Ali kako iz tame zatvorenih očiju dospjeti u svjetlo Sunca koje rađa bistrinu?

Mutno je Sunce sredinom prosinca 1919. godine obasjalo darovani život. Hladna zima, ali toplina obitelji na svijet donosi malenog Božu. U došašću Božića obitelj Mikulić obdarena je novim životom. Dječak Bože, osjetivši poziv i zadobivši milost hrabrosti upušta se u igru života na koju ga zove Bog. Zašto je rođenje korak do smrti koja je put u vječni život? A početak je put kraja, a kraj novi početak. Obično na smrtnoj postelji čovjek prolazi kroz svoj život malo brže i intenzivnije, dok u sjećanju ostaju tragovi i otisci koje je ostavio. Bože na samom početku ostavlja svoje ime. On postaje fra Darinko. Njegovo redovničko putovanje počinje rano od malih nogu. On putuje iz Širokog Brijega na Humac, potom u Mostar pa u Zagreb. Svaka je igra puna različitih polja, stajališta raznih boja, ciljeva i pobjeda. Prva su polja označena kolijevkom provincije, gdje je fra Darinko sta-

*Knjižica Nasljeduj Krista na kojoj
piše da pripada fra Darinku Mikuliću,
pronađena u Maclju*

sao iz dječaka u mladića. Godina kušnje koja predstavlja posebno polje redovničkog života odvila se na Humcu, nakon čega je došlo vrijeme intelektualnog i duhovnog rasta. Fra Darinko je u svojim potezima stalno hodio. Osim samoga imena koje označuje darovanost, bio je zamišljen, primjeren i rustičan. U životu pamtimo važne nadnevke; za fra Darinka je to 23. kolovoza 1943. Dan je to Mlade mise, onog većeg i istaknutijega trenutka svećeničkoga života. To je zora svećeničkoga života.

Životna su svitanja bila najava i noći koje su nadolazile, iako one nisu bile kraj, jer bi se Sunce opet probudilo. Fra Darinko se uputio na križni put. Prvo je stajalište bio franjevački samostan u Krapini. Skloništa i stajališta sa strane života od velike su važnosti. Krapinski je samostan fra Darinku povratio snagu i pripremio ga za najdublju noć. Otvoreno nebo lipanjskoga ljeta mirisalo je na svježju krv. Godine 1945. u Maceljskoj šumi, na mjestu Lepa Bukva, Sunce je zatvorilo oči. Tijela s rupama na glavi mirno su počivala, a noć je šutjela. Jedino se čuo glas nevine krvi ljudi i svećenika među kojima je bio i mladomisnik fra Darinko Mikulić. Trag koji je svjedok nemile noći jest knjižica *Nasljeduj Krista*, koja je molitvenik i duhovni dnevnik života fra Darinka. Životni je put fra Darinka Mikulića stalni osvjet. Ono što se smrklo u Maceljskoj šumi, svita nama svakog dana. Jer svitanjem noć postaje dan, tugovanje se pretvara u zagovor i molitvu.

Bože, koji si svjedocima vjere dao milost da nasljeduju stope tvoga Sina, udijeli i nama milost hrabrosti i ustrajnosti na putu života, da beznađe postane vjera, a smrt bude prijelaz u vječni život. Po Gospodinu našem Isusu Kristu. Amen.

fra Antonio Ramljak

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.